

[Therkel Christensen]

ville danske redere kunne forny og udbygge deres flåde, således at den blev mere konkurrencedygtig bl. a. over for statsskibene fra Sovjetunionen. Det kunne være interessant at høre handelsministerens vurdering af dette spørgsmål.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at centrum-demokraterne ikke undervurderer værftsindustriens krise, og at vi er indstillet på at støtte regeringens bestræbelser for at afbøde virkningerne af denne krise, men vi er ikke tilhængere af hverken en ØD-alisering eller en nationalisering af skibsværftsindustrien.

Bjørn Poulsen (SF):

Skibsværfternes situation i Danmark har jo hørt til de varme emner i den daglige debat gennem længere tid, og jeg skal da også hilse denne forespørgsel velkommen. Jeg kunne dog ønske, at det måske havde været en uge eller lidt mere senere, så vi måske kunne have set et udspil fra regeringen om, hvorledes det vil gå med statsordrerne.

At man sjældent løser nogle problemer ved en forespørgselsdebat, er jo en kendt sag, men det kan da være, at regeringen efter dagen i dag ved noget om, hvad der er mulighed for rent politisk, og det kan jo også være en positiv ting.

Inden jeg går videre, så tror jeg lige, at vi skal prøve at få nogle ting sat på plads. Man har talt meget om de danske skibsværfters andel af den ordregivning, der har været, men jeg må da lige gøre opmærksom på, at de tal, vi har hørt, altså kun henviser til OECD-landene. Vi har altså ikke resten af skibsværftsnationerne med, og de er, for at sige det mildt, ved at udgøre en betydelig del af skibsværftsmarkedet. Hvis vi tager alle skibsværfter med i denne verden, så tror jeg nu ikke, at tallene passer helt.

Fra SFs side skal jeg præcisere, at vi gerne vil være med til at hjælpe værftsindustrien over den nuværende krise, men vi vil altså ikke gøre det ukritisk og med alle midler. Vi erkender, at så at sige ligegyldigt hvad man gør, vil der altid være én part, der vinder på det, og det er de kapitalinteresser, der står bag værfterne. Men vi må også erkende, at situationen i dag er, at alternativet er arbejdsløshed, hvis ikke vi hjælper og kan bevare den beskæftigelse, vi har på værfterne i

dag. Der er intet andet alternativ end arbejdsløshed. Jeg synes bare, at vi må sige tingene, som de er.

Der har været talt meget om at nationalisere værfterne, og heldigvis har den kommunistiske ordfører, hr. Jørgen Jensen, også taget rederne med ind i billedet. En nationalisering af værfter vil ikke ændre noget som helst i nogen retning, idet vi ved, at det er rederne, der står bag værfterne i Danmark, og at det er rederne, der altid får tilskudene. Det er jo meget få tilskud, der gives direkte til værfter, det er jo kun et spørgsmål om nogle produktudviklingstilskud. Skal der tales om en nationalisering af værfterne, så skal det i hvert fald være i forbindelse med en samlet værftspolitik og ikke kun som en kriseforanstaltning. Jeg er ikke helt enig i hr. Jørgen Jensens synspunkter med hensyn til, hvorledes det går i Sverige, men den diskussion kan vi gemme til senere.

Der er blevet talt – også i den daglige diskussion – om, hvad man kunne bruge værfterne til, og der er blevet talt meget om alternative produktioner. Nu er det jo således, at de fleste værfter har alternative produktioner i forvejen, men sådan uden videre at begynde at forøge disse produktioner er ikke realistisk. Det må heller ikke siges at være særlig realistisk at ændre det nuværende produktionsapparat til anden produktion. Det er ikke noget, man bare uden videre gør. Og hvis man gør det, så har man jo ikke produktionsapparatet den dag, man skal bruge det. En alternativ produktion må gå på de ansatte på værftet og ikke på produktionsapparatet, og på den måde er mulighederne naturligvis større.

Jeg synes bare, vi skal påpege, at der altså er nogle men'er ved det her. Der er i hvert fald to. For det første må det dreje sig om at komme igennem krisen med værfterne intakte, det har jeg omtalt tidligere. For det andet skal den alternative produktion altså ikke være en produktion, vi har i forvejen. Derved er det kun et spørgsmål om at flytte arbejdspladser, og det er der jo mildest talt ikke vundet noget som helst ved.

En enkelt sidebemærkning på nuværende tidspunkt. Allerede i går, da jeg sad og kiggede lidt på, hvad denne tale skulle indeholde, kunne jeg tillade mig at skrive, at fremskridtspartiet naturligvis klarer hele problemet ved at nedsætte de direkte skatter. Når